

° **Op dinsdag 14 februari** is het opnieuw zover, voor de 14^e keer zal de tentoonstelling van ALFA, de studentenkring van de Leuvense archeologen in spe, plechtig zijn deuren openen en dit om **20:00u** in de **Centrale Universiteitsbibliotheek van de KU Leuven** op het Mgr. Ladeuzeplein 21, Leuven.

Dit jaar luidt de titel: *Voor altijd in de Greep van de Grillige Zee, Maritiem Archeologie*. U raadt het al, het is de bedoeling om met deze tentoonstelling het verhaal van de maritieme archeologie uit de doeken te doen.

Dit zal gebeuren aan de hand van enkele sites, boven en onder water, in binnen- en buitenland, die met elkaar gemeen hebben dat ze een stukje van ons maritiem verleden vertellen. Denken we hierbij aan de vroeg-middeleeuwse nederzetting Dorestad, maar ook wrakken zoals de koggen van Doel, het VOC schip de *Rooswijk*, maar bijvoorbeeld ook het onderzoeksschip **de Belgica** en zelfs een WO I wrak als de *vorpostenboot Prangenhof*. Allen vertellen op hun manier een stukje van de menselijke geschiedenis en zijn relatie met het de zeeën en rivieren. De hierboven vernoemde site en schepen zijn trouwens nog maar de helft van de sites die behandeld zullen worden.

De opening zelf wordt opgeluisterd door een duolezing van twee maritiem archeologen en oudgedienden bij Alfa.

Johan Opdebeeck (Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed, Nederland) bijt de spits af met een algemene inleiding tot de maritiem archeologie, toegelicht met enkele voorbeelden uit het onderzoek in Nederland.

Jeroen Vermeersch (Maritiem Archeoloog bij het kogge project, VIOE) zal daaropvolgend een stukje Belgisch toponderzoek van naderbij toelichten. We hebben het hier uiteraard over de Koggen van Doel.

Na deze boeiende duolezing worden de deuren van de tentoonstelling voor het eerst geopend en hierbij hoort uiteraard een receptie met de gelegenheid om na (of bij) te praten.

Kortom u bent van harte welkom op dinsdag 14 februari om 20:00u in de Centrale Bibliotheek van de KU Leuven! Mochten u toch niet kunnen aanwezig zijn, de tentoonstelling loopt tot **22 maart**, spring zeker eens binnen!

Verder kan u ons ook volgen op facebook: <https://www.facebook.com/pages/Maritieme-Archeologie-Voor-Altijd-in-de-Greep-van-de-Grillige-Zee/203931542993897>

Met vriendelijke groeten,

Coördinatie Tentoonstelling Alfa 2011 - 2012

Thomas Dhoop
thomas.dhoop@student.kuleuven.be

Gentse Heerweg 24
8790 Waregem
+32 497 14 83 82

Karolien Pázmány
karolien.pazmany@student.kuleuven.be

Scheihagenstraat 47
2550 Kontich

+32 496 85 36 63

Suzanna Praet
suzanna.praet@student.kuleuven.be

Abraham Verhoevenlaan 8
2050 Antwerpen
+32 473 74 57 24

° **Dinsdag 13 maart** vertrekken Tomas Termote en Nicolas Mouchart naar Harstad om er opnieuw , onderzoek, opmetingen en filmopnames te maken omtrent de huidige toestand van het wrak van de Belgica, ons monument .

Tomas en Nicolas waren ook de eerste die , op vraag van het Belgica Genootschap, het wrak van de Belgica in 2006 bezocht hebben en er een rapport over gemaakt hebben.

Het nieuwe rapport zal aan onze overheden overgemaakt worden , samen met de vraag om in afspraak met de Noorse marine zo spoedig mogelijk de munitie te verwijderen.

Tezelfdertijd zal ook een afvaardiging uit Roemenië(Ana Boariu) naar Harstad afreizen voor opnames ikv de realisatie van een film over het leven van Racovitza. De Noorse pers is ook zeer geïnteresseerd in ons volgend bezoek en de daarop volgende stappen.

° **Bericht** van onze Belgica vriendin Oana Rusu :

On the 25th of January I have accompanied at the "Emil Racoviță" Memorial House, the filming team formed by Ana Boariu from Bucharest, Gabor Xantus and his son Aron Xantus from Cluj, because they wanted to film for making the movie related to Emil Racoviță.

*Approximately in 3 weeks Mr. Xantus and his son will go to Antarctica in order to film and then **in spring they will come to film in Belgium.***

° Op **zondag 22 april** om 14 u geeft onze Belgica vriend en auteur, Johan Lambrechts, een lezing over “ De Gerlache in Antarctica “ Dit gaat door in de Provinciale Bibliotheek van Hasselt ikv Erfgoeddag.

° En zeker te noteren : **Woensdag 25 april** wordt de Fram- Belgica tentoonstelling op de Belgica Scheepswerf te Noeveren geopend . De Noorse ambassadeur in België zal hierop aanwezig zijn. De stukken uit het Fram museum werden ons welwillend in bruikleen gegeven door onze Noorse vriend en directeur van het Fram Museum in Oslo ,Geir Klöver. Normaal zal Geir Klöver hierop ook aanwezig zijn. De Noorse Ambassadeur zal hem hiertoe uitnodigen. Wij zullen hem graag verwelkomen.

Diezelfde dag om **18u30** zal onze Belgica vriend en auteur Johan Lambrechts, in een organisatie van de Royal Norwegian Embassy, een lezing houden in het stadhuis van Antwerpen.

Een definitieve uitnodiging voor dit gebeuren wordt alsnog aan iedereen bezorgd

° **Edda Seifert** bezorgde ons de vertaling van de krantenartikels die verschenen naar aanleiding van de spreekbeurt van Kjell Kjaer op de feestelijkheden die ook in Tromsø plaatsvonden tgv het Nansen-Amundsen jaar.

Dit mochten we jullie zeker niet onthouden...

Onze zeer hartelijke dank hiervoor aan Edda en Kjell !

Fakta

► 2011 er erklært som et offisielt Nansen-Amundsenår. Det er 150 år siden Fridtjof Nansen ble født, og 100 år siden Roald Amundsen, sammen med sine fire menn, var de første som nådde Sydpolen.

► I 1897 ble Roald Amundsen et sentralt medlem av den belgiske Antarktis-ekspedisjon, som skrev verdenshistorie gjennom å bli det første skipet som overvintret i isødet. Dette ble Amundsens første møte med Antarktis, 12 år før han kom tilbake med Fram og erobret Sydpolen 14. desember 1911.

► Båten som ble brukt under ekspedisjonen, ble bygget i Norge i 1884. Den regnes som Amundsens kanskje viktigste båt, og endte side dager utenfor Harstad i april 1940, hvor den fortsatt er et flott dykkermål.

Bysten: Av kaptein Adrien. Victor Joseph de Gerlache de Gomery, Kjell Kjær og de Gerlache de Gomery sitt barnebarn og Kristian Holst i Belgia.

I isen: «Belgica» i isen. Hun startet som norsk hvalfangstskute – og endte på havets bunn som britisk ammunisjonslager.

Prosjekter: I gangen opp til hjemmekontoret sitt, har Kjell Kjær bilder av alle sine historiske prosjekter.

polskuta hadde tatt veien. Det ble skrevet forskningsrapporter og avholdt store konferanser med «Belgica» som tema. Båten var sporløst borte.

– Også for meg forble «Belgica» et mysterium. I flere år hadde jeg trillet arkiver rundt om i verden på jakt etter opplysninger om båten – uten hell, sier Kjell Kjær. Da tromssmannen pensjonerte seg fra jobben som prosjektsansvarlig i Norsk Hydro, ble jakten på skjebnen og historien til gamle båter en altoppslukende hobby. Men nærmere løsningen på «Belgica»-mysteriet kom han ikke – før han besøkte en blomsterbutikk i Harstad. Kjær var i Harstad for å besøke en syk venn, og da han gikk innom en tilfeldig blomsterbutikk for å kjøpe blomster, så han et bilde av båten i avisen blomstene ble pakket inn i.

– Jeg holdt på å få hjertefeil. Endelig hadde jeg et håndfast bevis på hvor «Belgica» kunne ha havnet. Jeg hadde lett i arkiver verden over – og så dukket nye opplysninger opp i avisen blomstene ble pakket inn i, sier Kjær. Etter noen spørreunder i Harstad fant han ut at båten var senket, og at vraket var kjent for lokale dykkere. Ingen visste noe særlig om båten, og for å få dokumenter at det virkelig var den legendariske «Belgica» som lå på 20 meters dyp rett utenfor Harstad sentrum, lyret Kjær inn en undervannsfotograf for å finne bevis. Etter å ha sett bilder av hekken og roret var han rimelig sikker. Etter å ha fått dokumentert serienummeret til ankerspillet hadde han det håndfaste beviset. «Belgica» var funnet.

Da Kjær publiserte sin vitenskapelige artikkel om «Bel-

Dynamitt: En eremittkrepss klater på en dynamittbrikke. Det er så mye ammunisjon om bord «Belgica» at båten må tømmes før den kan heves.

Foto: Vidar Skålevik

gica» via Cambridge University Press i 2005, tok det helt av i Belgia.

– Utan Kjell Kjær sin oppdagelse hadde vi nok fortsatt stått på bar bakke. Vi visste at «Belgica» forsvant i Norge, men ante ikke hvor, sier Willy Versluys, presidenten i Belgica Societé, organisasjonen som i dag står som formell eier av «Belgica» – og som jobber med planene om heving. Ved

Kjølhal: En kopi er under oppføring. Tømrerelever står for arbeidene på båt

hjelp av sponsorer skal vraket heves og preserveres, og belgiske marinedykkere har allerede vært ens ærend i Harstad for å forberede hevingen. I mars 2012 kommer belgiske dykkere, undervannsfotografer og arkeologer for å undersøke «Belgica» mens den ennå ligger på havets bunn.

– Drømmen er å få hevet vraket i 2013. Selv om vraket har vært i sjøen i over 70 år, mener vi at den er i god nok stand til at vi skal lykkes med hevingen, sier Versluys. Samtidig som båten skal heves, bygges det en nøyaktig kopi av den originale skuta i Belgia. Arbeidet er støttet av EU og organisert som en lærebedrift hvor europeisk ungdom som har hatt ekstra utfordringer i livet får muligheten til å ta fagbrev som tømrere mens de jobber med «Belgica».

De siste årene har Kjær vært i Belgia flere ganger årlig for å følge planleggingen av både hevingen og arbeidet med å bygge Belgica-kopien. Da han sporet opp båten, stod Kristian Holst i Harstad som eier.

– Fordi båten har så stor historisk betydning i Belgia, valgte jeg å gi den til den belgiske stiftelsen som planlegger hevingen, forteller Kristian Holst. I slutten av september var han og Kjell Kjær med som æresgjester under åpningen av et eget «Belgica»-museum i Boom i Belgia.

En fantastisk opplevelse, sier Kristian Holst. – Det har vært utrolig spennende å få være med på prosessen fra båten ble identifisert, til museet nå står ferdig, sier Kjær. I tillegg til museumsbesøket, dro Kjær også innom Havforskningsinstituttet i Ostende for å se på alt som er skrevet om båten.

Dit is het ongelooflijke verhaal over hoe het toevallig bezoek van een man uit Tromsø aan een bloemenwinkel in Harstad kon leiden tot de ontdekking van een
NIEUW E NATIONALE SCHAT VOOR BELGIË.

DE NATIONALE SCHAT OP DE BODEM VAN DE ZEE.

Tekst: Stig Brandbo
lördag@nordlys.no

We hebben het over een miljoenenindustrie buiten Noorwegen en wellicht het aller belangrijkste schip waarop onze poolheld Roald Amundsen heeft gevaren. Toch mocht het wrak van de Belgica verder op een diepte van 20 meter rusten in de haven van Harstad, en dit zelfs in het Nansen/Amundsenjaar 2011

Na 70 jaar op de bodem van de zee voor de haven van Harstad, is de “Belgica” nog voldoende bewaard om een poging tot berging te rechtvaardigen. Ondertussen is het een fantastische site voor duikers.

Verder onderzoek:

van op zijn kantoor thuis op de Vannöya, verricht scheepshistoricus Kjell Kjaer nog verder onderzoek in verband met de “Belgica”, het schip dat hij heeft opgespoord.

“Het schip is overal beroemd, behalve in Noorwegen, en het is waarschijnlijk alleen de “Titanic” waar meer boeken over geschreven zijn, meent scheepshistoricus Kjell Kjaer. In musea rondom in de wereld worden eigen Belgica-tentoonstellingen georganiseerd en in België wordt thans een getrouwe replica van het poolschip in ware grootte gebouwd.

“Voor ons is de Belgica een onschatbaar nationaal monument, zegt dhr. Michel Godfrind, ambassadeur van België in Noorwegen .

Met de majestueuze Grytøybergen en het historisch kerkje van Trondenes als achtergrond, verraadt slechts een kleine boei dat er zich iets bijzonders bevindt onder het stille wateroppervlak van de Brurvika, even buiten Harstad.

Op 20 meters diepte bevinden zich de resten van het vaartuig dat wereldnieuws werd toen het als eerste schip in 1898 op Antarctica overwinterde. Mee aan boord was 1ste stuurman Roald Amundsen, die zó graag mee wilde dat hij zich zelfs bereid had verklaard als matroos aan te monsteren, als hij maar deel mocht uitmaken van de poolexpeditie!

Rekening houdend met de heldenstatus die hij later in zijn leven kreeg, kunnen we rustig stellen dat de Belgica het belangrijkste schip is geweest voor hem aangezien de overwintering hem heeft voorbereid op wat later ging komen. Zo leerde hij alles over tenten, slaapzakken, kon hij de sleden op het ijs uittesten en stak hij een goede kennis over voedingsleer op. Amundsen was zelf geen wetenschapper, maar het staat onomstotelijk vast dat hij heel veel heeft geleerd van de wetenschappers aan boord van de Belgica, zo stelt mevr. Anne Rief van het Fram-museum te Oslo.

Het verbaast haar bovendien dat er in Noorwegen niet meer aandacht wordt besteed aan de Belgica, vooral tijdens het jaar 2011 dat door de regering tot Nansen/Amundsenjaar werd uitgeroepen. Zij wordt hier meteen bijgetreden door scheepshistoricus Kjaer.

Een grappig punt dat tijdens dit jaar bekend werd was het feit dat de scheepskat aan boord van de expeditie “Nansen” heette! Bovendien blijkt dat Amundsen aan dek van de Belgica zijn grote voorbeeld en held Nansen voor de eerste keer heeft ontmoet, zo vervolgt Kjell Kjaer.

En verder ontmoetten ook Amundsen en Helmer Hanssen elkaar aan boord. Hanssen was oorspronkelijk van Vesteralen, maar woonde gedurende lange perioden in zijn leven in Tromsø. Later zou Hanssen Amundsen vergezellen aan boord van de “Gjøa” doorheen de Noord-West passage en was hij er ook bij toen Amundsen in december 1911 de Zuidpool bereikte en tenslotte werd hij de kapitein aan boord van Amundsens “Maud”.

Terwijl Noorwegen gedurende een heel jaar Nansen en Amundsen heeft gehuldigd, bleef de Belgica stil rusten op de zeebodem nabij Harstad en heeft er steeds een grote stilte geheerst rond het nochtans in Noorwegen gebouwde en beroemde poolschip.

Toen Nordlys in het kader van het Nansen/Amundsenjaar de tien Noorse belangrijkste poolgerelateerde verwezenlijkingen belichtte, werd de Belgica-expeditie niet vernoemd.

“Dit komt echter doordat we de expeditie als Belgisch beschouwden. Mochten we het als een Noors exploot hebben gezien zou de overwintering van Amundsen en de hele Belgicabemannings zeer hoog op de ranglijst hebben gestaan, zo stelt jurylid Susan Barr, etnologe en poolhistorica. Zij heeft thans een jaar vrij van het Rijksantiquariaat om bij het Fram-museum te werken.

Na de beroemde Antarctica-expeditie met Roald Amundsen als stuurman, bleef de Belgica als basis dienen voor wetenschappelijke tochten. Drie daarvan hadden Tromsø als vertrekhaven en waren bemand met ervaren Noord-Noorse zeelui als ijsloodsen. Bovendien werd het schip gebruikt als luxe jacht voor zowel koninklijke passagiers als rijkelui uit Europa vooraleer het in 1916 werd gekocht door wat vandaag de Grote Spitsbergen Kolenmaatschappij heet. Na een jaar verblijf op Svalbard, bevond het poolschip zich twee jaar in Tromsø, één jaar wegens omvattende reparaties uitgevoerd bij de Tromsø scheepswerf en nog een jaar wegens een arrest omdat de Grote Spitsbergen Mij. weigerde de herstelwerken te betalen. Vandaag is een ongemerkt anker vóór het Poolmuseum het enige dat eraan herinnert dat het beroemde poolschip ook een aanknopingspunt heeft met Tromsø.

“De Belgica is een groots zeevaartuig” zo schreef Amundsen in zijn scheepsdagboek, op weg naar Antarctica. Toen het schip in 1940 tot zinken werd gebracht was er niet veel “groots” over.

Nadat het gebruikt was als vrachtschip, levertraankokerij en lichter tijdens jaren, vooraleer in de diepte te verdwijnen, werd het gestript van masten en bovenbouw en zag het uit naar wat het was geworden: een vlottende opslagplaats.

De romp was nog steeds mooi maar de geschiedenis was volledig uitgewist, zo vertelt scheepshistoricus Kjaer. Toen het schip tijdens de eerste wereldoorlog teruggekocht werd door Noorwegen, gebeurde dit in het grootste geheim en de betaling gebeurde door tussenkomst van een koerier die discreet naar België reisde met een tas met 130.000 kronen. Het schip kreeg een nieuwe

naam en een andere thuishaven terwijl zowel wetenschapslieden als historici over de hele wereld bleven zoeken naar het wereldberoemde poolschip en zich afvroegen waar het kon zijn gebleven.

Er werden onderzoeksrapporten geschreven en grote conferenties gehouden met de Belgica als thema, maar het schip was en bleef spoorloos!

“Ook voor mij bleef de Belgica een mysterie vertelt Kjell Kjaer. Gedurende jaren had ik wereldwijd alle mogelijk archieven geraadpleegd op zoek naar inlichtingen over het schip. Tevergeefs.

Toen Kjell Kjaer met pensioen ging na een carrière als projectleider bij Norsk Hydro werd de jacht óp en zoeken naar het lot van oude schepen een alles verslindende hobby, maar zonder dat hij een stap dichterbij het Belgicamysterie kwam.

Tot de dag de Tromsönaar in Harstad was om een zieke vriend te bezoeken en een willekeurige bloemenzaak binnenstapte en in de krant die de bloemen extra moest beschermen een foto van het schip zag!

“Ik vreesde een hartinfarct te krijgen, aldus Kjaer. “Eindelijk had ik een stevige aanduiding omtrent de plaats waar de Belgica beland kon zijn. Ik had de archieven over de hele wereld afgezocht naar mogelijke informatie en dan duiken plotseling nieuwe aanwijzingen op in de krant om de bloemen te verpakken.

Na een aantal vragenrondjes in Harstad bleek dat het schip ooit tot zinken was gebracht en dat het wrak bekend was bij plaatselijke duikers. Niemand wist er echter veel over te vertellen en om zekerheid te krijgen dat het hier wel degelijk het legendarische poolschip Belgica betrof dat daar op 20 meter diepte vlak voor de stad Harstad lag, huurde Kjaer een onderwaterfotograaf met het doel een sluitend bewijs te vinden.

Nadat hij de foto's had bestudeerd was hij tamelijk zeker van zijn zaak en toen uit documenten bleek dat het serienummer van het ankerwiel overeenkwam, was de scheepshistoricus zeker.

Hij had de Belgica teruggevonden!

Toen Kjaer zijn wetenschappelijk artikel over de Belgica in 2005 publiceerde via de Cambridge University Press, kwam er in België heel veel los.

“Zonder de ontdekking van Kjaer, zouden we nog steeds nergens staan; we wisten dat de Belgica in Noorwegen verdwenen was maar hadden er geen idee van waar, aldus Willy Versluys, voorzitter van de Belgica Genootschap, de organisatie en stichting die vandaag de formele eigenaar is van het poolschip en aan de bergingsplannen werkt.

Met behulp van sponsoring zal het wrak worden gelicht en gepreserveerd en duikers van de Belgische marine zijn al ter plaatste geweest om een eerste voorbereiding te treffen. In maart 2012 komen Belgische duikers opnieuw, ditmaal samen met onderwaterfotografen en archeologen, naar Harstad om de Belgica te onderzoeken terwijl ze nog op de zeebodem rust.

“Onze droom is om haar in 2013 te bergen, vertelt Versluys en alhoewel het wrak reeds 70 jaar op de zeebodem ligt, menen we dat het voldoende bewaard is gebleven om in ons opzet te slagen.

Tegelijk met de plannen voor het bergen van het poolschip, wordt in België een exacte kopij op ware grootte gebouwd. Deze bouw wordt gesteund door de E.U. en is opgevat als een leerproject voor kansarme Europese jongeren, laag- en/of ongeschoold met de bedoeling hen de mogelijkheid te bieden een vakbekwaamheid te verwerven terwijl ze werken aan de Belgica.

De laatste tijd is Kjaer jaarlijks verschillende malen in België geweest om op de hoogte te blijven van zowel de bergingsplannen als de bouw van de replica.

Toen hij destijds het poolschip had opgespoord was het de eigendom van Kristian Holst uit Harstad.

“Gezien de grote historische waarde voor België heb ik besloten het schip over te dragen aan de stichting die zich met de berging bezig houdt, zo zegt Kristian Holst.

Laatst september waren hij en Kjell Kjaer de eregasten tijdens de opening van het Belgicamuseum in Boom, België, een fantastisch belevenis, aldus de beide heren.

“Het was ongelooflijk spannend om mee het proces te volgen, vanaf het prille begin toen het schip werd geïdentificeerd tot de opening van het museum. Zo stelt Kjell Kjaer.

Afgezien van het museum, heeft Kjaer een bezoek gebracht aan het Vlaams Instituut voor de Zee te Oostende om een kijkje te nemen naar alles wat over het schip wordt geschreven en dat is overweldigend veel.

“Ik leer steeds meer over het schip, zegt Kjaer.

Op zijn thuishandelaar op de Vannöya heeft de scheepshistoricus tientallen (kunst)boeken over de Belgica. Boeken die het verhaal vertellen van het poolschip dat haar leven begon als Noorse walvisvaarder om uiteindelijk als opslag voor Britse munitie op de zeebodem terecht te komen.

“Het schip heeft een fantastische geschiedenis en daarbij horen ook de talrijke spannende verhalen over het leven aan boord, vervolgt Kjaer.

Eén van de bijzondere verhalen gaat over ene Louis Michotte, die door de maffia in Uruguay eenvoudig werd “geshanghaid” en aan boord van de Belgica gezet omdat men plotseling zonder scheepskok was gevallen. Toen de man weer wakker werd bevond het schip zich reeds in volle zee. Toch is hij na de terugkomst uit Antarctica aan boord gebleven. Toen het poolschip later werd verkocht en als luxejacht voor de hertog van Orléans diende, bleef de Zuid-Amerikaan aan boord als butler en proviandverantwoordelijke voor zowel royalty als kapitaalkrachtige geïnteresseerden in de jacht op ijsberen en walrussen in het hoge Noorden.

“De Belgica werd in Noorwegen gebouwd, maakte een historische tocht met Roald Amundsen als stuurman en legde nadien dikwijls aan in Tromsø. Het zou daarom fijn zijn indien dit meer zou worden belicht, vindt de historicus.

Desondanks twijfelt hij niet: wat begon bij een toevallig bezoek aan een bloemenwinkel in Harstad, is vandaag uitgegroeid tot een bloeiende onderneming met een miljoenenomzet.

“Vanwege al het werk dat er nu wordt aan besteed, weten we zeker dat de ongelooflijke en fantastische geschiedenis van de Belgica verder zal blijven leven, en dat gebeurt nu in België, wat goed is. Zo besluit Kjell Kjaer.

KOSTENPLAATJE VAN 10 MILJOEN KRONEN

De berging van de Belgica wordt geschat op ca. 10 miljoen kronen.

“Voor ons is het schip van zo’n groot historisch belang dat het werk elke euro waard is. Meent Willy Versluys, voorzitter van de Belgica Genootschap, de organisatie die thans rechtmatig eigenaar is van het schip en die aan de plannen voor de berging werkt.

“Toen de Belgica tot zinken werd gebracht was ze volgeladen met munitie. Deze moet eerst verwijderd worden, en we hopen dat dit kan gebeuren door een samenwerking tussen Noorse en Belgische duikers van de marine. Nadien zal het wrak worden gelicht en naar België gebracht. Hier zullen de delen eerst in zoetwater worden gedompeld om het hout te ontzilten en tenslotte zullen de delen weer worden samengevoegd en de romp tentoongesteld zoals die nu is. Aldus Willy Versluys.

De tentoongestelde scheepsrump zal opgesteld worden vlak naast de replica van de Belgica waar vandaag wordt aan gebouwd.

“Ik besef ten volle dat het veel zal vergen om dit voor elkaar te krijgen, maar we hebben nauw contact met vakbekwame middens die reeds eerder dergelijke opdrachten hebben vervuld.

Zo stelt Versluys. Hij verduidelijkt bovendien dat de kostenraming van 1.5 miljoen euro het maximum betreft en hoopt dat het uiteindelijk bedrag lager zal uitvallen. Het is het Nederlandse bedrijf “Smit’s World dat de taak van de berging op zich zal nemen.

MET EIGEN GENEVER, LIKEUR EN BIER.

De Belgica heeft nu haar eigen jenever, likeur en bier, gestookt en gebrouwen volgens de originele recepten en aanwijzingen tijdens de avontuurlijke poolreis.

“Toen de Belgica vastgevroren lag in het poolijs, had de bemanning jenever en zelfgestookte likeur aan boord, vertelt Kjell Kjaer en toen het schip thuis in België aankwam werd een speciaal Belgicabier gebrouwen. Vandaag wordt die informatie gebruikt om dranken te produceren en een deel van de opbrengst zal worden gebruikt om de berging en de behandeling van de Belgica te bekostigen.

Het bier wordt in België verkocht, maar de jenever en de likeur vindt u ook elders in Europa en op de flessen staat de Belgica afgebeeld met een korte tekst over de historische poolreis. De jenever en de likeur kunt u bij Vinmonopolet vinden.

“En absoluut aan te bevelen, voegt de voormalige Belgica-eigenaar, Kristian Holst, hieraan toe.

België heeft ook nog een eigen euromunt geslagen, met de afbeelding van de Belgica.

“Zowel de marketing van de dranken als de gangbare munt bewijzen duidelijk hoe belangrijk het schip is voor het land. En toen ik tijdens één van mijn trips naar België bij een aankoop in een winkel een Belgica-euro als wisselgeld kreeg, vond ik dat uiteraard heel bijzonder. Zo besluit Kjell Kjaer.

FEITEN

2011 werd uitgeroepen tot een officieel Nansen-Amundsenjaar.

Het is 150 jaar sedert de geboorte van Fritjof Nansen en 100 jaar geleden dat Roald Amundsen samen met vier van zijn mannen als eersten de Zuidpool bereikten.

In 1897 werd Roald Amundsen een centraal geplaatste deelnemer aan boord van de Belgische Antarctica-expeditie die wereldgeschiedenis schreef door met de Belgica als eerste schip in het onmetelijke poolijs te overwinteren. Het werd de eerste ontmoeting van Amundsen met Antarctica; 12 jaar voordat hij hier zou terugkeren om aan boord van de Fram de Zuidpool te bereiken op 14 december 2011.

Het schip dat voor de expeditie werd gebruikt werd in Noorwegen gebouwd in 1884 en moet wellicht als de belangrijkste boot beschouwd worden voor Amundsen. Vanaf april 1940 rustend op de zeebodem in de buurt van Harstad, blijft het een prachtige site voor duikers.

Als dat geen mooi artikel is ?!

Maritieme Belgica groeten,

Willy Versluys